

חנוכה ופרשׂת וישׁ

חנוכה

מה היה הרקע למרד החשמונאים? מה הפריע ליוונים וכייז ניסו להלחם בזהות היהודית? מדוע דוקא אסרו לשמר שבת, לקיים ברית ולקדש את החודש? מה מיוחד כל כך במצבות אלו? מדוע בחרו לנחל "מלחמות פסיקולוגיות" ע"י ציווי כתיבת סיסמאות על קרן השור דוקא, ולא על שלטי חומות? מי בכלל רואה מה כתוב על קרן השור ... ? מדוע חוג החנוכה 8 ימים?

במאה הרביעית לפנה"ס מלכות יוון תפסה את מקומה של מלכות פרשׁ.

בתחילת מלכות יוון, בתקופת אלכסנדר מוקדון, היחס ליהודים היה טוב כיון שאלכסנדר מוקדון העריך את חכמי ישראל ואף כפף קומתו בפני שמעון הצדיק שחיה בתקופתו. לאחר שמת אלכסנדר מוקדון, מרכז הממשל היווני עבר מאותונה לסוריה והיחס ליהודים השתנה. רוב העמים הגיעו עליהם מרצון את תרבויות יוון שהאמינה בכוח האדם, ביופיו ובשלבו עד כדי הפיכתו לאليل. בני ישראל והכהנים החשמונאים בראש, ראו בתרבות היוונית את שורש הטומאה והעובדת הזורה המתועבת ביותר המנגדת לתורת ישראל ולכך התנגדו לה. מלכות החדשיה קשה לראות כיצד ממלכת ישראל הכבושה בידם, בזה ומנתגdet לתרבותם ואינה נותנת אף אחד לחדרו אליה.

היוונים לא רצו להשמיד פיזית את היהודים ולהרגם. לא הפריע להם שהיו יהודים בעולם (בניגוד להמון הרשע, לצוררים הגרמנים ולאחריהם בהיסטוריה). לא הייתה ליוניים בעיה עם תורה ישראל כ"ספר חוקים" שיכול להוסיף חכמה עולם. להיפך, הייתה הרבה פילוסופיה בתרבות יוון ולכן היוונים בקשו לתרגם את התורה ליוונית ולכל השפות. מה שהפריע ליוניים זה הרוח, הקדשה והזהות היהודית, נגדה הם נלחמו בכל כוחם. היוונים רצו לטשטש את הזהות היהודית ולכך ניסו לפגוע ולבטל 3 מצוות המייחדות אותה ונותנו וקדושתנו כעם :

- שבת: השבת מזכירה לשומריה ולכל רואיהם כי ישמנה לעולם. ברגע שישבחו את השבת, כל יושבי הארץ ישתחוו ליוונים "האלים" ולא לבורא העולם האמתי.
- מצוות ברית מילה: מסמלת את הברית בין עם ישראל להקב"ה באיבר ההולדה שמרתה על נצחות הקשר ועל העברת לדורות הבאים.
- מצוות קידוש החודש: גם היא מסמלת את הקשר בין עם ישראל להקב"ה. כשחנן רוחה להיפגש עם כלתו, הוא פותח את היומן ומצין תאריך לפגישה ואז הכללה פותחת גם היא את יומנה ומאשרת את התאריך. כך גם נקבעים ה"מועדים" בין הקב"ה לעם ישראל. הקב"ה (חחנן) מצין את תאריך המועד (לדוגמא פסח יחול בט"ו ניסח), ועם ישראל (הכללה) מקדשים את החודש ולפי זה נקבע היום שבו יחול המועד וכך יש הסכמה של החחנן והכללה לפגישה.

היוונים נלחמו בכל כוחם בזהות ובקדושות עם ישראל ובקשר עם בורא העולם. הם גרוו שכל בת ישראל תיבעל להגמון תחילתה והטילו עונשים כבדים על שומרי שבת. גזירה נוספת כל כך מובנת שהיוונים ציוו, הייתה כתוב על קרן השור "אין לכם חלק באלוקי ישראל". משפטים מסוג זה הם חלק ממלחמות פסיקולוגיות. אך מדוע דוקא כתוב זאת על קרן שור? מדוע לא כתוב סיסמאות אלו בשלטי חומות או על הפרוכת בבית המקדש? האם במקומות אלו לא תושג "שתיפת מוח" טובה ויעילה יותר?

היוונים היו מתחכמים מאוד וידעו היטב מה הם עושים. מחקרים הרואו שתינוק מסוגל לראות פ्रצוף בפרק של מספר סנטימטרים, שהם פחות או יותר המרחק שנוצר בזמן ההנקה. היוונים הבינו שעל המבוגרים לא יוכל להשפיע ולא יעוז אם יכתבו על הפרוכת או בשלטי חוץות: "אין לכם חלק באלווי ישראל", כיון שדעתם של המבוגרים כבר מעוצבת, אך על הדור הצעיר ועל התינוקות יוכל להשפיע. **לכן כתבו על קרן השור דוקא שימושה כבקבוק חלב לתינוק כדי שזאת תהיה התמונה שתיחקק בזיכרוןם של התינוק כבר מגיל אפס.**

היוונים פרצו לחצר העוזרת במקדש, ביטלו את קורבן התבמיד, טימאו את השמנים, ביזו את המנורה, בנו במה והקربו עליה חזיר ועשו הכל לטמא את הקודש שעם ישראל ייצג בעולם. מתתיהו וחמשת בניו והחמשת בניו ואוטפים את העם למלחמה ביוניים ועל ידי ניסים גלויים מנחים. הם בונים מזבח חדש במקדש, עושים מנורה חדשה, מדליקים בה נרות שמונה ימים ומטהרין את הארץ והמקדש מהתועבות היוונים.

מדוע חוגגים את חג החנוכה שמונה ימים?

במסכת שבת (דף כ"א עמוד ב') מופיע הטעם של נס פך השמן. כמוות השמן שהייתה אמורה להספיק ליום אחד הספיקה לשמונה ימים, ולכן חוגגים שמונה ימים לזכר הנס. מכיוון שהייתה כמוות מספקת ליום אחד, יוצא שהנס היה רק שבעה ימים. **אם כך, מדוע חוגגים שמונה ימים ולא שבעה? (kusiyah זו ידועה בכינוי "kusiyah habait yosef") על שם ר' יוסף קארו, מחבר ה"שולחן ערוך", שאל אותה). לשאלת זו ניתן מספר תשובות:**

- שבעה ימים חוגגים נגד נס פך השמן ויوم נוסף נוסף כנגד נס הניצחון במלחמה כלומר היו שני ניסים.
- חילקו את השמן שבפך לשמונה חלקים וכך בכלليلת היו נוותנים במנורה חלק אחד והוא דולק עד הבוקר ונמצא שבכל הלילות נעשה נס.
- לאחר שנתנו את השמן במנורה נשאר הפך מלא שמן כבתחילה וראו את הנס כבר ביום הראשון.

פרשת וישב

בפרשת השבוע מתוארת בעיה של חוסר תקשורת, שבקבותיה נוצרה מחלוקת ושנהה ובגינה מתחילה גלות מצרים שמטרתה לאחד ולגבש מחדש את בני ישראל. יוסף חשב באחיו שעברו עבירה. במקומות לבירר את הנושא בשיחה מלבד אל לב, החל יוסף והלשן עליהם ליעקב. משום כך נפער פער גדול, האחים נפגעו ופירשו את התנהגותו של יוסף כניסיונו להשתלט עליהם, שנאתם גברה כלפיו כששמעו על חלומות המלכות שלו.

האחים זורקים את יוסף לבור ומוכרים אותו לקבוצת ישמעאים שיורדת למצרים. לפני ששליכים את יוסף לבור כתוב: "ויראו אותו מרוחק ובטרם יקרב אליהם ויתנצלו אותו להמיתו" (ל"ז, י"ח). הפסוק מתאר בדיקת הבעיה: רק משום שרואים את הזולת מרוחק מתנצלים להמיתו. הריחוק הנפשי הוא הגורם לניכור. לו היו מתקרבים אליו במקצת כל היחסים היו משתנים.

מה הקשר בין פרשת השבוע לחג החנוכה?

פרשיות וישראל ומקץ שעוסקות בעקבית חוסר התקשרות והשנהה בין האחים שגרמה למכירת יוסף, יהולו תמיד בימי החנוכה. יוסף בן מתתיהו בספרו "קדמוניות היהודים" מספר שבימי ינאי המלך ממלכת החשמונאים הגיעו לשיא כוחה. לאחר מות ינאי המלך עברה הממלכה החשמונאית לאשתו – שלומציון המלכה. לאחר מותה של שלומציון החלה מלחמת אחים קשה בין שני בנייה הלא הם יוחנן-הורקנוס ויהודה-אריסטופולוס. מלחמה זו לא ספק וסקרה את הממלכה החשמונאית. הורקנוס הצליח לשכנע את מלך הנبطים (גוי ששמו חרתרת), בעזרת ויתורים טרייטוריאליים על חלקי ארץ שאביו ינאי כבש, לעוזר לו להלחם באחיו יהודה-אריסטופולוס. ואכן הורקנוס וחרתת מנהיגים את אריסטופולוס שנסגר וה התבצר בבית המקדש יחד עם הכהנים.

הקרע הפנימי בעם היה כל כך גדול, עד כדי כך **מלך היהודי מכר שטחים מהארץ כדי לגייס מלך גוי שיעזר לו להרוג את אחיו!** ואם לא די בכך, בהמשך ספרו מתאר יוסף את פרשת מותו של חוני המעגל (חביב האלוקים שהצליח את העם מביצורת בזכותו צדקתו ותפילהותיו). אנשי הורקנוס הורגמים את חוני כיון שלא היה מוכן להתפלל על אריסטופולוס שיפסיד וכאשר ניסה חוני להסביר לאנשי הורקנוס שהם אחים – הרגו אותו! פשוט לא יؤمن.

סוד ניצחונם של החשמונאים נועז היה באחדות שבניהם והאמונה החזקה בבורא עולם.
כשרעיוון מרכזי זה נשכח, החל תהליך הגסיסה הלאומי של בית שני.

חג החנוכה הוא חג של אור. האור/האור שורף ומתחדש את כל מה שזרוקים לתוכה ככל ש מגבירים את האש החלקים בתוכה מתאחדים יותר.
יהי רצון של קראת "חג האורים" הקרב ובא, שככל אחד מאיתנו יידע להגביר את האש שבתוכו ו ישתדל להקשיב יותר, ולהיות סובלני וסובלני יותר לזולת, כדי שככל המהיצות המפרידות בינוינו יישרפו ונתאחד לבקשת חזקה ואיתנה.

שבת שלום,